

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši sedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o znanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Up rjavnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Meščanje!

Naši kandidatje za dopolnilne volitve v mestni zbor so v II. razredu, ki voli jutri, dne 25. aprila t. l., gospodje:

Josip Benedikt, trgovec.

Peter Grasselli, hišni posestnik in župan.

Ivan Gogola, c. kr. notar.

Janez Rozman, župnik pri sv. Jakobu.

V I. volilnem razredu,

ki voli v petek dne 27. aprila:

Henrik Ničman, knjigotržec in hišni posestnik.

Dr. Josip Stare, finančne prokureture pristav in hišni posestnik.

Josip Tomek, graščak.

Ivan Velkovrh, hišni posestnik.

V Ljubljani 23. aprila 1888.

Narodni volilni odbor.

Govor državnega poslanca profesorja Fr. Šuklje-ja.

(V seji državnega zbora dne 19. aprila t. l. v generalni debati o budgetu. Po stenografskem zapisniku.)

Visoka zbornica!

Začetkom sem se bil za besedo oglašil samo z namenom, da bi pri razpravi državnega proračuna izrazil narodne pritožbe svojega naroda in gospodarske tirjatve svoje ožje domovine. Toda „progovorniki, ki so bili z mano vred upisani, počastili so me s svojim zaupanjem ter mi naložili neprimerno važnejšo nalogo, nalogo, da kot generalni govornik zaključim vrsto od te (desne) strani upisanih govornikov ter da označim stališče, nasproti vladi in njenemu delovanju. Ta naloga je tem težavnejši, ker političnega začetnika sili, da svoje moči rabi v nejednakem boji s starim parlamentarcem, z oča-kom budgetne kritike, kateremu jih je v poznanji budgeta malo kos in kojega morda nihče ne prekosi.

Zastavil bom svoje slabe, pomankljive moči v to nalogo. Spustiti se mislim v ta namen najprvo v pretresanje števil državnega proračuna; kar se pa tiče izjav častitih gospodov predgovornikov, katerim seveda ne pristojajo za vse jeknaka ocena, mislim, da bom mogel o njih govoriti tekom mojega razkladanja pri primerni priliki.

Budgetni odsek je našel, da izdatki za tekoče leto znašajo okoli 537,000.000 goldinarjev, dohodki 516,000.000 gld. ukupni primankljaj pa 21¼ milijona goldinarjev.

Čuli smo, da se je tudi tem številkam nekaj očitalo. Gospod poslanec dr. Menger je dokazoval, da ukupni primankljaj znaša 25 do 26 milijonov goldinarjev in včerajšnji gospod generalni govornik je tudi izračunal, da je 24½ milijona goldinarjev vsega deficita. Toda, moja gospôda, gledé teh ugovorov mogli bi se s tem pomiriti, da se sklicujemo gladko na računke zaključke in tabularni pregled, kateri je gospod poročevalec priložil na strani 8. poročila. Iz tega se namreč razvidi, da so v istini uspehi pod sedanjo zistemo bili vedno nerazmerno ugodnejši, nego li proračuni in to, moja gospôda, je dokaza dovolj, da vlada in večina pri sestavi proračunov ravna s tisto vestno previdnostjo, s tisto bistro skeptiko, katera je za me prva zapoved za pravo budgetovanje.

To vse, moja gospôda, je zahvaliti ravno resničnosti računskih zaključkov, včeraj pa je odlični

poslanec Hebske trgovinske zbornice, kolikor jaz mislim, mojstersko, taktično struno ubral, ker je neusmiljeno oster meč kritike zasadil v računke zaključke, osobito v zaključka zadnjih dveh let, 1885. in 1886. leta, katera pred nami ležita. S tem je on močno obvladal svoje pristaše in priznati moram, tudi jaz sem nekoliko časa stal zaslepljen vsled njegovih ugovorov.

Odkrito rečem, jaz imam nekako posebno veselje, če se ukvarjam z ne kaj vabilnim prebiranjem centralnih računskih zaključkov. In to je bilo, da sem si jaz včeraj bridko očital, ker so mi bile te pomankljivosti ušle pri proučevanju računskih zaključkov. To me je tako dolgo strašilo, da sem prišel domu ter takoj uzel še jedenkrat v roko računski zaključek iz leta 1885. in 1886. Pregledaval sem, primerjal je s podatki gospoda poslanca dr. pl. Plener-ja in sedaj mi bodete dovolili, da Vam razložim, kar sem konečno našel.

Prosim le, da bi visoka zbornica moje razlaganje tako potrpežljivo poslušala, kakor je poslušala razlaganje gospoda poslanca dr. pl. Plener-ja, katero bilo je že zavoljo govornika samega seveda mnogo znamenitejši, pa je stvarno vendar z večine bilo popolnem pogrešno in napačno, kakor bodem dokazal.

Priznavam sedaj, da ugodnejši uspeh l. 1885 kakor je po pravici gospod poslanec dr. pl. Plener naglašal, odtod izvira, ker je 14,600.000 gld. došlo od povrnjenih plačil cesar Ferdinandove severne železnice in avstrijske severno-zahodne železnice. Tega nihče ne oporeka, in to je tudi tako znano, da ni bilo treba še le avtoritete gospoda poslanca dr. pl. Plener-ja, ki bi nas zavračal, kakor sem dejal na obče znano istiao.

Manj lojalnega pa se je gospod poslanec dr. pl. Plener tedaj pokazal, ko je govoril, da so se vsled dohodarine od strani južne železnice direktni davki pomnožili za 3.3 milijone. Pogledal sem jaz v računski zaključek iz leta 1885. in v pojasnila, pa tega dokaza nihče dognati ne bode mogel. Res se pri dohodarini — o tej govori gospod poslanec dr. pl. Plener — kaže večji znesek, toda ne za 3,300.000 gld. nego za okroglih 1,300.000 gld. Kako je navstal ta večji znesek? Prosim, pogledajmo v pojasnila! Tu nahajamo na strani 115. doslovno (čita):

„Kar se tiče tega višjega dohodka, dosegel se je s tem, ker so se deloma zboljšale razmere pri pridobivanju in gospodarstvu, ker so se plačali znameniti zastanki iz prejšnjih let in dosegel se je v večih deželah po dodatnih plačilih za leta 1880 do 1883, katera so se zvršila vsled definitivnega določila dohodarine od južne železnice.“

Tedaj ne 3.3 milijona, ampak le 1.3 milijona, in ne le južna železnica, temveč poleg južne železnice tudi dva druga jako tehtovita faktorja! To je — izraziti se hočem milostno — le polovična resnica ali polovična resnica more včasih učiniti ravno toliko koristi ali škode, kakor cela neresnica.

Glavni udarec je pa gospod poslanec dr. pl. Plener nameril proti računskemu zaključku l. 1886 in to je čisto jasno, zakaj? V tem računskem zaključku kaže se čisti prebitek 2.7 milijona in če si mislimo položaj častite opozicije, je jasno, zakaj njej s strankarskega stališča ni mogla po vsem prijetna biti ta istina. Zato se je tudi potrudil gospod poslanec dr. pl. Plener, da bi spravil s sveta ta prebitek in jaz sam se čudil, kako hitro se je v prespretnih rokah gospoda poslanca dr. pl. Plener-ja kakor bi trenil s premenil ta prebitek v primankljaj. Kaj pa ugovarja v tem pogledu?

Oposeka naj prvo pri sladorni proti proračunu višji dohodek 11,571.000, recimo okroglo 11,600.000 in pravi, da večji ta dohodek navstal zgolj vsled dodatnih plačil. Toda znesek 11,600.000 gld. kaže vendar tudi sam, da so morali še drugi faktorji sodelovati. Spominjam vas na to, da so pavšalna merila pri sladornem davku bila zvišana za obratno dobo 1886 — 1887. Spominjam na dalje, da se je v letu 1885 jako malo repe sejalo, kakor je to razvidno iz pojasnil k temu obratnemu letu in da je vsled tega pokazal se primankljaj 1,600.000 gld. v primeri s proračunom, dočim se je v letu 1886 veliko več repe sejalo in pridelalo. Ali kaj bi bilo sploh dokazanega, če bi tudi ves ta večji dohodek 11,600.000 gld., kateri se je računskemu zaključku za leto 1886 v dobro zapisal, izviral od dodatnih plačil za leto 1885? To je jednostaven predevek. Saj je gospod poslanec dr. pl. Plener s svojimi očitani nastopil proti računskima zaključkoma iz leta 1885 in 1886. Če je tedaj teh 11,600.000 gold. odsteti hotel pri letu 1885, če je na jedni strani prebitek za toliko znižal, moral bi ga bil za jednako vsoto zvišati pri letu 1885.

Drug znesek, s katerim sem si zelo glavo belil, nahaja se tam, kjer se kaže znižano materialno in inventarno premoženje državnih železnic, ta znesek upisan je mej neproračunjenimi dohodki v neproračunjenem znesku 1,108.000 gld. Ker pojasnil za leto 1886 še ni, nisem si znal pomagati in ne razlagati si tega zneska; šel sem torej naravnost k najvišjemu računskemu dvoru in tam sem dobil pojasnilo, katero sem želel. Navstal je ta stavek deloma tako, ker so se leta 1886 velike kvantitete starih nerabljenih materialij prodale, potem tako, da se je varčno gospodarilo pri nakupovanju in slednjič tako, da se je vsled centralizacije rezerv za vozila restringoval obstoj rezerv — tedaj tako, da je bilo korektno po mojem mnenji, če tudi ne po mnenji gospoda poslanca dr. pl. Plener-ja, kateremu se je zljubilo, da je to označil kot znižanje državnega premoženja. Pri tem je pa gospod poslanec dr. pl. Plener prezrl nekaj malega: v centralnem računskem zaključku za leto 1885 čita namreč mej razhodki ravno pod istim naslovom, zvesek „pomnoženje materialnega premoženja“ z 824,000 gld. Ako je tedaj hotel, da odpade znižanje v znesku 1,100.000 gld. iz prebitka za leto 1886, moral bi po logičnem postopanju na drugi strani pri letu 1885 upisati to pomnoženje in tako bi se bil za ta znesek uspeh leta 1885 zboljšal. (Prav res! na desnici.)

Svojim ušesom pa nisem mogel verjeti, ko sem tako odličnega moža, kakor je gosp. poslanec dr. pl. Plener, čul kritikujočega znesek, ki se tiče znanih posojilnih dolgov pri hranilnicah. S tem, dejal bi, je vzbudil mej svojimi pristaši vihar moralnega začudenja, ker je stvar tako slikal, da se na jedni strani dolgovi delajo, posojila jemljejo, pa se na drugi strani upisujejo ta posojila kot dohodki. Jaz sem čul klice: „Neverjetno! Škandalozno!“ Oglejmo si pa vendar računski zaključek! Ali res gospod poslanec dr. pl. Plener ne vidi, — žal mi je, ni ga v zbornici, — da v računskem zaključku leta 1886 mej državnimi dohodki — povzel bom le nekoliko — stoji na strani 118 to-le (čita): „Pri prvi avstr. posojilnici vzeta posojila za stavbo poštne in dikasterijalne na Dunaji 343.000 gld., v Olomuci 126.000 gld., v Opavi 87.000 gld.“ Če bi se le bil gospod poslanec dr. pl. Plener potrudil, pogledati tudi mej razhodke, moral bi bil na str. 70. isto tako mej neproračunjenimi razhodki najti (čita):

„za uradno poslojje poštno na Dunaji 343.000 gld., v Olomuci 126.000 gold., v Opavi 87.000 gold.“ Kdor uvidi, da ima ta znesek značaj, prehodnega zneska, potem bi bilo pač zanj prav, da je s svojo sodbo sploh previdnejši.

Priznavam, da je večji dokodek iz prodaj v okroglem znesku 574.000 gld. res le slučajen izvanreden dohodek, kateri je navstal, kakor se mi je na vprašanje pojasnilo, pred vsem iz zneskov, nabravljenih se pri prodaji Praških fortifikacijskih zemljišč. Toda opozarjati moram na to, da na drugi strani temu znesku nasproti stojijo izvanredni večji izdatki in da se taki zneski nahajajo v vsacem centralnem računskem zaključku. (Dalje prih.)

„Matica Slovenska.“

Tajnikovo letno poročilo o delovanju odborov v dobi od 1. aprila 1887. do 31. marca 1888. l.

(Dalje.)

Posebej velja glede udov sledeče: Napredovali so v zadnji dobi močno: Zagreb, Gorica, Slov. Gradec, Pazin, Dolina in Št. Peter pri Gorici; neznatno večina dekanij Ljubljanske in Lavantinske, deloma tudi ostalih škofij; jednake so ostale več noma vse Goriške, Tržaške in Krške, deloma pa tudi Ljubljanske in Lavantinske dekanije; močno nazadovala sta samo Št. Lenart v Slov. Goricih in Pliberk.

Tudi na zunaj se je naša Matica v zadnji dobi v primeri s predzadnjo vsaj toli živahno, ako ne še živahnejše gibala in razvijala, bodisi že pri različnih slovenskih, bodisi tudi pri slovanskih slavnostnih prilikah, bodisi v veselih, bodisi v žalostnih slučajih. Vselej je bilo odboru do tega, da Matica pri tacihi prilikah ne zaostaja za drugimi narodnimi društvi, da primerno in dostojno izraža svoja čutila in da se častno odzivilja svoji nalogi in dolžnosti. — Kar se pred vsem tiče slovenskih slavnostnih momentov, došlo je našemu društvu večje število častnih vabil, na katera je odbor ali pismeno, ali brzojavno, ako se mu je zdelo pa prilično, tudi osebno, po posebnih deputacijah odgovarjal. Omenjene naj bodo le večje slavnosti, ker bi bilo preobširno naštevati vse. 3. julija 1887. leta praznoval je zavedni slovenski svet častni spomin matičinega ustanovnika in prvega večletnega predsednika dr. L. Tomana. Slovesnega odkritja spominske plošče in z njim združenih slavnostnih momentov udeležila se je naša Matica po mnogobrojnih odbornikih, društvenikih, pred vsem pa po svojem drugem podpredsedniku, ki je v svojem slavnostnem govoru jako jasno slikal pomembo slavljenčeve za naše društvo. Ko so 15. avgusta idrijski sorojaki praznovali spomin svojega in sploh slovenskega Maecenata, škofa Antona Alojzija Wolfa, omenil je društveni odbornik dr. Poklukar, v ta namen naprošen, tudi matičine čestitke. Zlatomašniku in soodborniku, nevstrahotnemu prvoboritelju koroških Slovencev, sedaj že pokojnemu Andreju Einspielerju, čestitala je Matica lani 21. avgusta pismeno po svojem predsedniku, osebno in ustmeno pa po odborniku Kržičiču. Slavnostne sedemdesetletnice svojega častnega člana in nevtrudljivega sodelavca, župnika Davorina Trstenjaka, udeležila se je Matica 4. septembra v Starem tugu pri Slov. Gradci osebno čestitajoča po svojem odborniku prof. Pleteršniku in poslala vrhu tega še pismeno čestitko. Ko je občinsko upravitelilstvo v Makarski naznanilo 20/5 tužno vest o smrti svojega rojaka, poslanca in pisatelja Pavlinoviča, izrazila mu je Matica brzojavno svoje sožalje. Isto tako spomnila se je sestre svoje, Matice Srbske, povodom smrti njenega bivšega predsednika, dr. Gjurota Natoševića, due 26. julija v Novem Sadu umrlega. Dne 16. novembra preminul je tu v Ljubljani skriptor Fran Levstik, matični prvi tajnik, mnogoletni sodelavec, izboren kritik, slovničar in pesnik. Njegovega častnega pogreba so se matičarji jako mnogobrojno udeležili in društvo je položilo na njegovo rakev venec. Matica žaluje za svojim mnogoletnim odbornikom, kateremu je malo popreje čestitala k njegovi zlati maši čilemu in krepkemu. 16. januarja 1888 l. umrl je namreč v Celovcu zlatomašnik A. Einspielerja, pri čegar pogrebu je bila Matica, poklonivša pokojniku venec s primernim napisom, zastopana po prof. dr. Sketu. Društveni dejanski pokrovitelj, prvi podpornik in ustanovnik, prevzvišeni biskup dr. Josip Jurij Strossmayer, komur je Matica o raznih družih prilikah (škofovska 25 letnica, 70 letnica, zgradba Djakovske prestolnice) v

drugimi narodnimi društvi primerno čestitala, praznoval je letos 16. februarja, oz. 19. marca svojo zlato mašo v Djakovem. V ta namen je naprosil odbor svojega sočlana dr. Tavčarja, da v Djakovem naše društvo zastopa in v njegovem imenu slavljenču čestita. 9. marca t. l. praznovala je „Umelečka beseda“ v Pragi, s katero je Matica že nad 20 let v dejanski zvezi, svojo 25 letnico; Matica je pri tej priliki pismenim potem simpatično pozdravila.

Vsled trudoljubivega prizadevanja g. Navratila ima se Kopitarjeva zadeva za Slovenstvo še tekom letošnjega leta častno rešiti. Pokojniku je odmenjen na osrednjem Dunajskem grobju prostor mej odličnjaki. Stroški za prekop in prenos ne bodo visoki. Tudi znani Fesslovi spomenik v latinskem napisom sme ostati; treba ga bo le nekoliko popraviti, ker je precej poškodovan. Stroški ne utegnejo biti veliki in se bodo dali dobiti. Odsek je na podlagi teh ugodnih pojasnil soglasno sklenil, nasvetu g. Navratila-lati pritrčiti.

Tudi v zadnji dobi Matici in njenim društvenikom neizprosna smrt ni prizanašala, da posezala je morebiti v matičine kroge še občutljivejše, kakor v predzadnji dobi. Razven mnogobrojnih letnikov, mej njimi že zgoraj omenjeni Fran Levstik, naj bosta tu omenjena poverjenika dekana L. Ferčnik, † v Žabnicah 20. decembra 1887 in J. Toman, † 7. januarja 1888 v Moravčah; odbornik in ustanovnik A. Einspieler, † 16. januarja 1888 v Celovci; ustanovniki, J. Pleiweis; † 14. avgusta 1887 v Kranji; Dragotin Ripšl, † 4. novembra 1887 v Vidmu; J. Volčič, † 14. decembra v Šmarjeti pri Novem Mestu; R. Millitz, † 21. februarja v Ljubljani; dr. V. Zarnik, † 30. marca v Ljubljani in dr. I. Mally, † aprila v Kranji. Bodi od strani našega društva vsem pokojnikom zadnje dobe blag spomin!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. aprila.

Cesar se je predvečer zvečer pripeljal v Inmost, da se je včeraj sešel z angleško kraljico Viktorijo, ki je pripotovala iz Italije. Oficijalnega vsprejema na željo cesarjevo ni bilo. Včeraj ob 1. uri 28 minut popol. pripeljala se je angleška kraljica v Inmost. Kolodvor bil je lepo okrašen. Na peronu, kamor ni imel nikdo pristopa, pozdravil je cesar kraljico, princesinjo beatrico in njenega soproga, princa Battenberškega. Ob 2. uri 40 minut je kraljica odpotovala dalje čez Bavarsko v Berlin. Cesar se je danes zjutraj povrnil na Dunaj. Shod cesarja in kraljice dokazuje prijateljske odnose mej Anglijo in Avstrijo, sicer pa nema političnega pomena.

Proti dovoljenju dispozičijskega zakladaglasovali so v državnem zboru vsi levičarji in Mladočehi. Tirolskih italijanskih poslancev ni bilo v zbornici, ravno tako je manjkalo mnogo Poljakov, ki neso hoteli vladi izreči zaupanja, ker jim ne ugaja vladna predloga ob obdačenju spirita. Gospodska zbornica najbrž ne bode popravila sklepa zbornice poslancev, ker bi se morala v zbornici poslancev zopet začeti budgetna debata, ko bi gospodska zbornica državni proračun kaj premenila. Tu bi dalo povod novim burnim razpravam. Brambeni odsek zbornice poslancev je toliko predelal vladno predlogo o sklicanji rezervistov, da se bode tako sklicanje štel za vojaške vaje. Če so rezervisti morali ostati nad 28 dni v aktivnej službi, se jim bode službovanje štel za dvoje vojaške vaje, ako bi pa nad dva meseca morali ostati, bode pa oproščeni potem tudi tretjih vojaških vaj.

Delegaciji se baje snideta še le 8. junija v Budimpešti, ker bode državni zbor zboroval do 6. dne junija. Ta čas bode pa ogerski državni zbor zaključil zasedanje in začel novo, da bode mogel voliti delegate.

Vnanje države.

Srbski radikali so vedno manj zadovoljni z vlado. Proti volji vlade stavili so predlog, da se ponižajo plače uradnikom. Omeniti pa moramo pri tem, da so skupščinarji najprej začeli štediti pri sebi. Znižali so si namreč dnevnice za 4 franke. Sedaj bodo pa štedili še pri drugih, da le naredo red v državnem gospodarstvu. Stavili so tudi nadalje predloga, da se odpravijo vse škofije in volijo častniki pri milici. Take radikalne premene pa ne bi ugajale kralju — Več tujih časnikarjev in Črnogorcev je vlada iztirala, ker so narod šuntali k ustaji. — Po poročilih iz Belgrada prišlo bode kmalu do ministrske krize. Nov občinski zakon kralju ne ugaja in bi se zaradi tega rad znebil vlade, ki je zakon zbornici predložila. Finančni minister Vujić sili, da se poviša užitinski davek, kar pa nasprotuje trgovinski pogodbi, ki je bila sklenjena z Avstrijo. To bi bil začetek narodnogospodarski borbi mej našo državo in Srbijo. Kralj bode pa najbrž rajši poklical naprednjake, nego bi se pa sprl zaradi kake stvari z Avstrijo.

Volitve v stalne departementne komisije izpale so ugodno za **bolgarsko** vlado. Po vsod je dobila veliko večino. Občinski uradi naznanjajo, da se zopet začno vsakoletne vaje narodnih gard. — Glavna obravnava proti Popovu se je včeraj vender pričela. Že večkrat se je poročalo, da se prične, pa se je le odkladala. Kaj je bilo temo odkladanju povod, ne vemo. Govorili so, da predolgo neso došli sodci, a ta izgovor najbrž ni pravi. Knez in vlada se v tej zadevi nista popolnem ujemala. Knez je želel, da se stvar kar tako potlači, ker je bil Popov mu udan. Stambulov in Mutkurov sta pa videla v njem nevarnega nasprotnika in sta torej silila, da ga z obsodbo uničijo. Da je kaj izneveril, pa ni nič čudnega, saj se tudi Stambulov in tovariši, od kar vladajo, zidajo palače in gotovo ne iz svojega. — Proti dopisniku „N. Fr. Pr.“ izrazil se je Stambulov, da ni upanja, da bi se bolgarska kriza kmalu rešila; trajala bode morda več leč. Stambulov misli, da bode knez tem lažje dobil zakonito sankcijo, čim dalje traja kriza. Ves narod odobruje vladno postopanje. Ko bi se pa narod premislil, bode pa on takoj odstopil, kajti nič prijetnega ni v Bolgariji ministrovati. Finančni položaj ni slab, ker se sedaj redno plačujejo davki.

Nemški in madjarski listi zopet mnogo pišejo, da **Rusija** pomnožuje svoje čete v zapadnih gubernijah. Trdi se, da misli Rusija toliko časa premeščevati vojake, da jih bode imela na zapadu 300.000. Ko bode taka sila pripravljena za vse slučaje, potem bode pa naznanila svoje zahteve za stran Bolgarske in energično zahtevala, da se izvrše.

Pri posvetovanji o novem vojaškem zakonu je v francoskem senatu Jules Simon grajal vlado, da hoče okrajšati aktivno službovanje in semenišnike tudi poklicati k vojakom. Poslednja določba se prav ne strinja z vero in po nepotrebnem vznemirja deželo. Skrbeti moramo, da okrepcamo vojsko in uredimo finance, ne pa prepirati se o političnih spletkah. Domovini čas krasti ni pošteno. Kadar gre za vojsko, moramo vedno jemati sovražnika v poštev. — Boulanger želi, da bi se tako premenila ustava: Predsednik republike volil bi se z občno volilno pravico in bi imel pravico ugovarjati sklepom zbornice. Senat bi se odpravil. Ministri bi ne bili odgovorni ter bi se ne jemali iz zbornice. Ta ustava bi bila precej podobna ustavi severnoameriških zjedinenih držav. Oblast predsednikova bi bila večja, kakor je kakega vladarja v ustavnih državah. Taká ustava bi imela pač več dobrih strani in bi ustanovila neko stalnost. Toda za francoske razmere ni, ker so republikanske ideje še premalo ukoreninjene in bi se prehitro našel kak predsednik, ki bi obširno svojo oblast porabil v to, da bi se proglasil za cesarja. Boulanger sam ima take namere. Sicer se bode pa težko za tako premembo ustave dobila večina v zbornici.

V Rimu že želé, da bi se kmalu končala carinska borba s Francijo in sklenila z njo trgovinska pogodba. Zaradi tega pa **Italijane** jako jezé Boulangerjeve agitacije, ker se bode zaradi njih ta stvar zavlekla. Zaradi notranjih zmešnjav se francoska vlada ne more pogajati o tacihi zadevah. — Slabo zdravje nemškega cesarja vzbuja tudi v Italiji mnogo skrbi. Smrt cesarja Friderika bi utegnila jako neugodno uplivati na nemško-italijanske odnose. Nov cesar bode reakcionarec in torej ne bode prijatelj svobodoljubnej Italiji.

Nova **rumunska** vlada ni nič manj sovražna Rusiji, nego je bila Bratianova. Poloficijni listi naravnost dolže ruskega poslanika, da je bil po svojih agitatorjih našantal kmete, da so se spuntali, in trdijo, da tako dolgo ne bode miru v deželi, dokler bode Hitrovo v Bukureštu.

Dopisi.

S Save 22. aprila. [Izv. dop.] — Te dni posetil sem svojega hribovskega prijatelja v Št. Lambertu. O tem kraju se inace ne čuje ničesar, nego ondaj, kadar je razpisana služba župnikova ali učiteljeva. Izobražen človek, katerega je usoda zanesla na samotne hribe, vreden je pomilovanja. Naj grem torej javlat prijatelju svoje pomilovanje! . . .

Pot v Št. Lambert, razven železnice jedina zveza Litije z Zagorjem, mora biti gotovo v dobrem stanju. No, jaz je ne bom kritikoval obširno. Kratko rečem, da bi si sredi vožnje poti pri belem dnevu koza nogo zlomila! — Št. Lambert je visoka ravan, a nehote pozabiš, da si v hribih, tako je prijazna ta krajina. Cerkev, župni dvorec, šola, cerkvenikovo stanovanje so nova poslopja, nobeno ni staro čez 40 let. Ravnota pa vasi, dve krmi, kjer se toči dobro dolenjsko vino, vse to ti ugajati mora. Sicer pridelujejo Št. Lamberčani leto za letom domačega vina čez 200 veder, toda od tega preidem na dnevni red. — Št. Lamberčani so ne baš imoviti poljedelci, vender so v kratkih letih toliko novih, lepih poslopij postavili. No, nečejo biti zadnji. Čast jim! Letos so napravili veliko bandero cerkveno. Ogledal sem si je in trditi smem, da je prekrasno. Sliki, predstavljajoči naša blagovestnika Cirila in Metoda in sv. Lamberta, izvršil je mojsterski g. Simon Ogrin

na Vrhniki. Delo mojstra hvali. Delo je izvrstno, zato pa tudi vsa čast g. Simonu Ogrinu! — Gospa Hofbauerjeva pa je band-ero izvršila tako ukusno da sem radostno pritrtil g. župniku, ki je prav hvalen g. S. Ogrinu in gospe Hofbauerjevi poudarjal da imamo Slovenci umetnike domače, da podpirajmo te z naročili, — saj ni niti v blagor niti v čast deželi, da preziraje domačine odlikujemo z naročili tujce!

Iz Slovenjega gradca 22. aprila. [Izv. dop.] Dne 15. t. m. bil je občni zbor tukajšnje podružnice s. Cirila in Metoda. Zbralo se je lepo število udov v gostoljubni hiši gostilničarja Suha, nad katero je vihrala velika slovenska zastava. Mej navzočimi udi in gosti videli smo zastopane malo da vse stanove, posebno pa naše kmetско ljudstvo, ki je ne prav pazljivo poslušalo govore in petje. — Vspored bil je mnogovrsten in mičen, po nagovoru gospoda načelnika in izvolitvi novega odbora, deklamovala sta fant in dekle, fant Gregorčičevo pesen „O nevihti“, — dekle „Prisego Rožanke“. Potem se je vršila gledališna predstava „Ponesrečena glavna skušnja“, v kateri so se odlikovali vsi igralci: gospod in gospa Ropas, gospoda Gradišnik in Barle; s petjem se je pa končal lepi, vsem nepozabljivi večer. Zabavali smo se prav po domače, pa izvrstno; vsak je moral prepričati se, da je veselo biti mej poštenimi in dobrimi Slovenci.

Odbor imel je res mnogo sitnosti; visoki gospodje v našem mestu zagrozili so se igralcem in gostilničarju, da naj nas puste na cedilu, ker sicer bi bila njih škoda. Pa vsi so ostali trdni, neizprosni. Tako je prav! Naj brusijo jezike, naj nas zasramujejo, hodimo pravo in postavni pot, pa pokazimo njim, da nam gre ravno tista pravica kakor jo oni za-se zahtevajo; da morajo pustiti našo družbo pri miru, kakor njim tudi mi nadleže ne delamo, ako oni skličejo zbor svojega nemškega šolskega društva! Pa Slovenci! to nam naj bodi dolžnost: ne redimo si sami nasprotnikov, pustimo kričanje pri miru, podpirajmo naše ali pa vsaj mirne, zmerne in spravljive obrtnike, trgovce in gostilničarje. — Pustimo tiste pri miru, ki Slovenca drugače ne poznajo, kakor le, kadar njim denarja pri-nese, sicer se njih in njihovega jezika sramujejo in celo svoj lastni rod izdajajo.

Sprevideli bodo s časom, da žive oni od nas, a ne mi od njih! Na svidenje!

Iz Žužemberka 22. aprila [Izv. dop.] — Slavno tukajšnje bralno društvo in njega vrli odbor priredila sta nam preteklo zimo lepo vrsto veselice. Mimo oficijalnih na novega leta dan in „Vodnikove svečanosti“ imeli smo sleherni soboto zabavni večer s streljanjem na tarčo. Poleg vsega tega so nas mnoga pota razveseljevali tukajšnji gospodje pevci s svojim ubranim petjem! Omeniti se mora pa že tu, da gre glavna zasluga glede vseh veselice in zabavnih večerov, osobito pa kar se tiče petja našemu vrlemu in neutrudljivemu pevovodji g. Jos. Šmorancerju, kateri se v besede pravem pomenu žrtvuje, da bi le vzdrževal milo domače petje v kraju, kjer je isto tako rekoč jedini uspešni buditelj k narodnemu probujenju! V drugi vrsti pa tudi čast gospodom pevcem, kateri so tako rado-voljno in žrtvoljubivo čvrstili vez našemu društvenemu življenju.

Kakor tržanje Žužemski si moramo le v čast šteti, da je nam vendar jedenkrat vzmožno tako vrlim potom pred svetom odstranjevati pred-sodke, kateri so se nam na čela upisavali vsled dolgoletnega spanja in narodne vnemarjenosti naših prednikov. Torej na noge vrli tržanje! Kažimo ob-reklijvemu svetu, da v naših srcih živi čili narodni čut in ljubav do domovine in da se po naših žilah preteka kri zavednih Slovencev!

Tudi pri nas se svita in tista naša sapa, o kateri svet le praviti ve in zna, da je slaba, postala je kaj dobrodejna tudi istim, ki nas obiskujejo. Začetek je storjen in prava pot ubrana! Bodimo vztrajni, dosledni in delujmo nesebično združenimi močmi za narodno prosveto! Ne ustrašimo se tega, da ta veliki kazalec na farni uri v jedno mer moti nas vajene biti rednim in pravočasnim! Bodite uver-jeni, da tudi ta kazalec se bode moral klanjati svetovnemu času, če ne, doživel bode on zasluženi okrš njegove strupene osti!

Nikdo se ne more spodtikati nad veseliciami, katere smo imeli letošnjo zimo! Res lepa vrsta jih je bila pred novim letom in o predpustu! Zaslužil bi vrli odbor bralnega društva poleg vse zaslužene časti in hvale tudi nekoliko spomladnega odpočitka.

Toda neče si ga privoščiti, kajti njemu je delovanje za sveto narodno stvar prva, zanj ne velja „dolce far niente!“ Priredil nam je preteklo nedeljo zopet veselico, katera bode nam v dolgotrajen vesel spomin. Spored veselici je bil srečno sestavljen in jako zanimiv. Najprvo so nam vrle pevke in vrli pevci zapeli pesni „Lunica“ in „Na planine“. Na to je sledil moški zbor „Lahko noč“. Petje se je pod spretnim vodstvom požrtvovalnega pevovodje g. J. Šmorancerja izvršilo povsem vrlo ter v popolno za-dovoljstvo občinstva. Želimo le, da se nam zopet ponuja prilika naslajevati naša srca s tako lepo ubranim in milozvočnim petjem!

Za petjem sta sledili igri „Berite Novice“ in „Šolski nadzornik“. Kar se tiče igre „Berite Novice“, se mora reči, da tista sama na sebi nič kaj poseb-nega ni. Učinek pa je bil povsem nepričakovano ugoden! In kako tudi ne pri tako vrlo pogojeni razdelitvi posameznih ulog! Brdsko Manico pred-stavljala nam je vitka gospica Josepina Vehovec povsem vzorno. Isto tako zvršila se je uloga dobre tetke Marijane, katero je povsem vzgledno pred-stavljala naša spretna igralka gospica Hedvika Ro-sina. Kaj hočem pa povedati o glavni osebi — o Kratkem — uradniku, ki je vzrastel pod nemčur-skim pritiskom. To Vam je prefrigana duša in ko-smata vest, kateri ni kdo kmalu kos. Da se je ta uloga tako nepričakovano vrlo igrala ter vsled tega vsa igra vzdržala na istem višku zahtevane popol-nosti, katera zadovoljuje tudi bolj izbirčnega gledalca, hvala v to vrlemu g. Josipu Šmorancerju, kateri je ta večer pokazal, da je kos vsakej ulogi, naj si bode ista še tako težavna in da lahko nastopi vsled svoje izvanredne spretnosti na vsakem gledališkem odru. Isto tako se je uloga dr. Dragiča izvela v popolno zadovoljnost slavnega občinstva po dr. E. Volčiči.

Kar se je pa omenjalo o prvi igri, to velja tudi glede druge igre „Šolski nadzornik“. Jelico, naobražena hči selskega učitelja, predstavljala nam je gospica Hedvika Rosina tako ljubko, da je nam vse žal le prehitro minulo! Kateri, žena sel-skega učitelja, pak je našla v osebi vrle gospe Ko-derman nenavadno spretno predstavljateljico, ki nas je tembolj iznenadila, ker je častita gospa ta večer trikrat nastopila! Glavna oseba igre — Pe-trovič — selski učitelj starega registra, pa bi se ne mogla izročiti spretnejši moči kakor je ravno g. Šmorancer. Kako je on izvrstno pogodil žilico starega učitelja, da bi jedva mogel opisati!

Smehu in pohvali ni bilo ni konca ni kraja! Reči se sme, da ta g. je igralec po Božji volji! Tudi ostale tri uloge so imele vrle tolmače! Gosp. Jaka Dereani je predstavljal jecljavega pisarja Kra-gulja tako naivno šegavo ter tako vzgledno, da so bili gledalci vsled izbornega igranja nepričakovano iznenadeni. Isto tako je g. dr. E. Volčič prav iz-borno pogodil šolskega nadzornika Popoviča in g. Modrijan pripravnika Stanka.

Če kdo konečno pomisli, kako težavno je v majhnih krajih po deželi prirejati jednake veselice, kako težavno dobiti za to unete, požrtvovalne in pripravne osebe ter primeren prostor, ta bo lahko uvidel s kakimi težavami se je boriti tistemu, ki si tak nalog nakoplje na glavo. Konečno tudi vso čast in hvalo gg. J. Šmorancerju in Srečku Peha-niju, katera sta blagovolila dotične prostore pripra-viti za ta večer ter prirediti vse kolikor možno udobno.

Konečno pa še jedenkrat vsem vrlim pevkam in pevcem, izbornim igralkam in igralcem za njih požrtvovalnost presrečna hvala z odkritosrčno željo in veselo nado, da se zopet v kratkem sestanemo pri jednakej, srca oblaževalnej zabavi, katera je bila privabila toli lepo število domačih gostov, go-stov iz okolice in celo častito gospodo iz Novega mesta. Na veselo svidenje torej pri majnikovi svečanosti in besedi, katero priredi tukajšnja podružnica sv. Cirila in Metoda dne 3. majnika t. l. Do tistega časa zdravstvujte!

Domače stvari.

— (Iz Dobrnič) se nam piše: Odbor naše občine imenoval je g. Ludovika Goljo, c. kr. okraj-nega sodnika v Trebnjem, častnim občanom. Veseli nas, da občine s tem činom pripoznavajo vrlega moža zasluge, katerih obilno si je stekel za ves okraj.

— (Osušenje Ljubljanskega barja.) Enketa, ki je letos zborovala ter se posvetovala o načrtih za osušenje Ljubljanskega barja, sklenila je,

da se naj oba načrta predelata, ker zadostuje odtok 400 m³ vode v sekundi. Gospod inženir Podhaysky je pripravljen načrt popraviti na podlagi vodnega odtoka 400 m³. Prenarejeni načrt stal bode 5000 gld. in bode gotov še le do jeseni. Torej bode zopet po-teklo jedno leto, predno bo mogoče začeti s toli potrebnimi osuševalnimi deli na barji.

— („Dunkle Gerüchte“) Pod tem naslo-vom prinesla je „Agrar Zeit.“ vest, da bode proti našemu rojaku gosp. dr. Josipu Kopaču, odvet-niku v Zagrebu, in gosp. Josipu Čehuljarju, so-trudniku „Obzora“ dne 27. t. m. obravnava, ker sta širila vest o malverzacijah pri investicijskem zakladu. Kakor čitamo v „Obzoru“ bila je stvar tako: Dr. Kopač čul je od Obzorovega mestnega repor-terja, da se govori, da so se v deželni blagajnici dogo-dile nerednosti in da se je radi tega pričela preiskava proti dvema uradnikoma. Ko je dr. Kopač pozneje v Ilici srečal drž. pravdnika namestnika, vpraša, kaj da je na tej stvari, ker bi vendar kaj tacega pri državnem pravdništvu najprej imelo znano biti. G. M. pl. K. odgovori, da pri drž. pravdništvu ni ni-česar, na kar dr. Kopač reče: „Torej ni res.“ Po-tem sta se razšla in dr. Kopač ni z nikomer več o tej stvari govoril. To je povod senzačni vesti „Dunkle Gerüchte“, katero je s toliko slastjo po-bral „Pester Loyd“ za njim pa še drugi listi iz razlogov, nam popolnem neumljivih.

— (Iz Celja) se nam piše: Danes 23. t. m. v jutro našli so sodiščnega pristava v Celji gosp. Benedikta s prerezanim grlom mrtvega v poste-lji. Umoril se je sam in ni znano, kaj je nesrečnika k temu dejanju napotilo. Danes popoldne so truplo pokojnikovo odpeljali v njegov rojstni kraj, v Ljub-ljano, kjer bo pokopan. Gospod Benedikt bil je sicer, akoravno rodom Kranjec, pristaš nam na-sprotnne stranke; pa zaradi svojega ljubeznivega vedenja in poštenega značaja bil je priljubljen in čislán v vseh krogih.

— (Slovenski klub na Dunaji) ima svoj deveti večer v soboto 28. t. m. v Knaus-ovi restavraciji „Zum Lothringer“, I. Kohlmarkt 24 v dvorani pri tleh. Čital bode g. Fr. Svetič: „O naturalizmu“. S tem vabijo se na Dunaji biva-joči Slovenci, da se udeležijo v obilnem številu tega večera. Začetek ob osmi uri.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osep-nicami zbolel: 1 otrok. Ozdravel: Nobeden. Umrli: Nobeden. Ostane še bolnih 7 moških, 2 ženski in 6 otrok. Skupaj 15 oseb.

— (V Kostanjevici na Dolenjskem) bil je dne 22. aprila županom izvoljen g. Otmar Sever, posestnik in c. kr. nadporočnik v pokoji, I. svetovalcem g. Anton Štravs, posestnik v Ko-stanjevici, II. svetovalcem g. Martin Colarič, po-sestnik na Slinovcah, III. svetovalcem g. Janez Glo-bočnik, posestnik na Dobravi, IV. svetovalcem g. Fran Marešič, posestnik v Kostanjevici.

— (Pariška svetovna razstava.) V Parizu se je osnovala avstro ogerska trgovinska zbornica na podstavi pravil, ki jih je potrdilo c. kr. ministerstvo vnanjih stvari z reskriptom od 23. ja-nuvarja l. 1888, ter bomo njih namen v kratkem priobčili. Zbornica naznanja le avstro-ogerskim tr-govinskim in obrtnim zbornicam, da se njeni krogi živo zanimajo za Pariško svetovno razstavo l. 1889 in da si je zato postavila za nalogo, skrbeti za to, da se Pariške razstave primerno udeležijo Avstro-Ogerska. Če tudi ni dvojiti, da to prizadevanje zbornice radi vidijo vladni krogi francoski in da bi zagadel mnogo koristilo, da se mejsobojni trgo-vinski odnošaji olajšajo, zmatra vendar Pariška tr-govinska zbornica za potrebno, najprvo zvedeti, ali se je iz Avstro-Ogerske nadejati tolike udeležbe, da bode Avstro-Ogerska dostojno zastopana v tem mej-narodnem tekmovanju, ter želi izvedeti: 1. ali je pričakovati, da se udeleži Kranjska Pariške sve-tovne razstave l. 1889 in v koliki meri; 2. ako dà, kaj zmatra zbornica za umestno, da bi težnje avstro-ogerske trgovinske zbornice v Parizu zdavno podpirala.

— (Razpisano) je mesto nadsodiščnega svetnika pri okrožnem sodišči v Celji. Prošnje do 10. maja t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 23. aprila. Pariški mestni zbor izrekel je grajo agitaciji za Boulangerja, ka-binetu Floquet pa svoje zaupanje. — Zbornica razpravljala danes interpelacijo zaradi imeno-

vanja civilne osebe vojnim ministrom ter naposled ministerstvu s 377 proti 175 glasom izrekla zaupanje.

Bern 23. aprila. Včeraj so bile tu in v Zürichu večje demonstracije delavcev zaradi poslednjih iztiranj.

Berolin 24. aprila. Izvestje ob 9. uri zjutraj. Cesar imel prav dobro noč, groznica zjutraj neznatna, splošno stanje nekoliko boljše. — Kraljica angleška pripeljala se zjutraj ob 8. uri 45 min. v Šarlotenburg, kjer so jo cesarica in cesarska obitelj najsrčneje pozdravili.

Berolin 24. aprila. Govori se, da bo Herbert Bismarck v kratkem imenovan državnim ministrom.

Berolin 24. aprila. „National-Zeitung“ javlja, da je cesar Viljem zapustil 24 milijonov. Od te vsote dobi cesarica Avgusta 3, velika vojvodinja Badenska, cesarjevič, cesaričinja in princ Henrik po jeden milijon. Princ Henrik dobi posebej še jedno posestvo, kronin tresor pa 12 milijonov. Ostala vsota določena je za razna volila

Razne vesti.

* (Časnikarska šala.) Dne 1. aprila je Belemgradu izhajajoči „Dnevni List“ jako veliko ljudi v april poslal. Šala pripravljala se je že osem dni poprej. „Dnevni List“ priobčil je notico, da se general Boulanger hoče umakniti demonstracijam in bode odpotoval v orijent. Čitatelji zmajevali so z glavami nad to notico, a ko je dne 1. aprila list zopet pisal, da pride, kakor se čita v nemških listih, general Boulanger s prvim bliskovnim vlakom v Beligrad, hitelo je na stotine radovednežev na kolodvor, mej njimi visoki uradniki in poslanci. Bliskovni vlak je res prišel, Boulanger pa ne. Ljudem se je kmalu posvetilo v glavi, kajti „Dnevni List“ bil je že lani napravil jednako šalo. Priobčil je bil namreč vest, da so delavci v neki jami blizu izkopali oklep, katerega je nesrečni car Lazar imel v bitki na Kosovem polju. Veliko profesorjev in cele tolpe občinstva hitelo je takrat k omenjeni jami, kjer pa druga neso našli, nego več zijajočih delavcev, ki so se čudili, da je hkratu privrelo toliko gospodov iz mesta.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepujočim uplivom. Cena škatelji 1 gld. Po poštne povzetji razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 3 (31—6)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—281)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 21. aprila.

V Trstu: 87, 13, 81, 51, 90.
V Linci: 86, 47, 26, 22, 42.

Tujci:

23. aprila:
Pri **Sionu**: Lebowitsch z Dunaja. — Jurjančič iz Karlova. — Babič iz Sela. — Batič iz Morav. — Ozbolt iz Trsta. — Kuzyk iz Ljubljane.
Pri **Maliči**: Fuchs, Udmek, Kunz, Schreiber. Sawa, Strichter z Dunaja. — Stare iz Kamnika.
Pri **avstriškem cesarju**: Nowak iz Maribora. — Vouk iz Trsta. — Vouk iz Sežane.
Pri **Virantu**: Križman z Morav. — Čuden iz Trbovelj. — Janežič z Reke.
Pri **južnem kolodvoru**: Schiller z Dunaja. —

Umrli so v Ljubljani:

23. aprila: Ana Kovačič, pomožnega uradnika hči, 4½ leta, Dunajska cesta št. 7, za kozami.
V deželnej bolnici:
22. aprila: Jernej Hribar, delavec, 57 let, za zblaznelostjo. — Janez Tome, gostač, 73 let, za oslabiljenjem.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. aprila	7. zjutraj	735.0 mm.	11.2° C	sl. jz.	obl.	0-20 mm.
	2. popol.	734.7 mm.	14.8° C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	734.7 mm.	11.0° C	sl. jz.	d. jas.	

Srednja temperatura 12.3°, za 2.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 24 aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danés
Papirna renta	gld. 78.65	—	gld. 79.05
Srebrna renta	80.35	—	80.40
Zlata renta	110.25	—	110.40
5% marcna renta	93.35	—	93.70
Akcije narodne banke	870.00	—	869.00
Kreditne akcije	271.80	—	273.70
London	126.95	—	126.90
Srebro	—	—	—
Napol.	10.05	—	10.04 1/2
C. kr. cekini	5.97	—	5.96
Nemške marke	62.32	—	62.30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	166 „	25 „
Ogerska zlata renta 4%	97 „	20 „	—
Ogerska papirna renta 5%	86 „	50 „	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „	50 „	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118 „	50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127 „	70 „	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 „	50 „	—
Kreditne srečke	10 gld.	182 „	50 „
Rudolfove srečke	0 „	20 „	—
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	102 „	50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	216 „	40 „	—

Mladenich,

22 let star, prijetne vnanosti, trdnega zdravja, absolviran osmošolec in rezervni poročnik, ki je zmožen slovenščine, hrvaščine, nemščine, italijanščine, stenografije, kupčijskega dopisovanja in priprostega knjigovodstva,

išče proti zmerni plači primerne stalne službe, katero lahko takoj nastopi.

Ponudbe izročajo naj se upravnistvu tega lista pod inseratno številko. (299—1)

Bouillon-Extract.

Gomolična dišava. (Trüffel-Würze.)

Fine moke za juho.

Centralna zaloga: Wien, I., Jasomirgottstrasse 6.

Dobiva se v prodajalnicah delikates in kolonialnega blaga ter v droguerijah. (902—13)

Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Perdan, Schussnig & Weber. — V Zagorji: Michelic, Iv. Müller, rudniška bratovska skladišča. — V Litiji: Ivan Waggonik.

500 mark v zlatu.

če Grollich-ova obrazna orème (Crème Grollich) ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogrc, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima J. Grollich v Brnu (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo Ed. Mahr, parfumer. (741—14)

Kisla voda, kopališče Radence

s svojo jako obilo „natrio-lithion-kislino“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisli „Lithion“ pri protinu najboljša in najgostejše zdravilo. Vsled obilnega ogljenokislaka, natrona, lithiona je radvanjska kislina voda kot specifikum pri: protinu, kamnji v želodci, mehurju, ledvicah, zlati žili, bramo-rici, brahoru, zlatenici, želodčnih boleznih, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija cenó.

Glavna zaloga pri Ferd. Plautz-u v Ljubljani. (349—26)

Restavracija Ljubljanske čitalnice.

Zahvaljeva se za mnogobrojni obisk v gostilni v Logatci svojim vsakdanjim gostom, naznanjam slavnemu občinstvu in čast. duhovščini, da sem sedaj v najem vzel

restavracijo Ljubljanske čitalnice,

kjer bodem stregel slavnemu občinstvu z dobrim Kosterjevim carskim pivom, izvrstnimi dolensjkimi, bizeljskimi, ornimi istrijanskimi in originalnimi dolenje-avstrijskimi vini iz Retza. Zajutrk je zmirom ukusno pripravljen, isto tako kosilo in večerja.

Za mnogobrojni obisk se priporoča, zagotavlja najboljšo postrežbo

Franjo Remic,
restavrater.

(290 - 3)

Na novo vrejena

»NARODNA TISKARNA«

v Ljubljani

Gosposke ulice šte. 12.

Priporoča se p. n. gospod dom pisateljem, založnikom in sl. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiskovin po najnovejšem okusu in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah.

V več jako krasnih barvah tiskane

diplome

za častne občane in člane pa je dobiti samo v

„Narodni Tiskarni“.

Iska knjige, brošurice, časopise, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrete, plakate, vabila, vozne liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, cenike, imenike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za urade, itd., itd.

Vedno v zalogi
obrazci za posojilnice,
sodnije i. d.

Naročila se izvršujejo
točno, oeno in lično.